

TIẾT III

CÁC GIỐNG DÂN CHÍNH VÀ GIỐNG DÂN PHỤ

Hỏi: Trong bức thư cuối cùng vừa qua của thầy có một ngụ ý rất thú vị, khi nói tới ông Hume thầy có nhắc về một số đặc trưng mà ông mang theo mình từ kiếp trước.

Đáp: Tất cả chúng ta đều mang theo một số đặc trưng từ kiếp trước. Điều này không thể tránh được.

Hỏi: Thầy có khả năng soi kiếp cho những người còn sống và nhận diện được họ không?

Đáp: Rất tiếc là một số người trong chúng ta có khả năng đó. Ta là một trong những người không thích sử dụng khả năng này.

Hỏi: Trong trường hợp đó liệu "có khi không phải" hoặc tò mò cá nhân mà con xin yêu cầu thầy cho con biết một số điểm đặc thù của chính con chăng?

Đáp: Câu sấm truyền ở đền Delphe có nói: "Con người người hãy tự biết mình". Chắc chắn là sự tò mò như thế chẳng có gì là "khí không phải". Chỉ có điều là muốn nghiên cứu về phạm ngã hiện nay của mình thì trước hết nên cố gắng học một điều gì đó về bậc tiền bối sáng tạo ra nó và hình thành nó, tức là phạm ngã trong quá khứ. Được thôi, một ngày nào đó ta có thể đãi cho con một câu chuyện nho nhỏ - bây giờ thì không có thời giờ, chỉ có điều là ta không hứa có nhiều chi tiết, chỉ một sự phác họa thôi và một hai điều nói bóng gió để trải nghiệm những quyền năng *trực giác* của con.

Hỏi: Liệu có cách nào giải thích được điều dường như là sự tiến bộ ào ạt kỳ diệu của loài người nội trong 2.000 năm vừa qua khi so sánh với tình trạng tương đối ngưng trệ của những người thuộc Cuộc tuần hoàn thứ Tư mãi cho tới khi bắt đầu sự tiến hóa hiện đại.

Đáp: Đầu mút cuối cùng của một chu kỳ rất quan trọng. Mỗi Cuộc tuần hoàn hay mỗi vành cũng như mỗi giống dân đều có các chu kỳ lớn và nhỏ trên mọi hành tinh mà loài người phải trải qua. Nhân loại thuộc Cuộc tuần hoàn thứ Tư có một chu kỳ lớn do đó có các giống dân chính và giống dân phụ của mình. Sự "đổ xô ào ạt kỳ lạ" là do tác dụng kép của chu kỳ lớn - bắt đầu quá trình đi xuống - và chu kỳ nhỏ (gồm giống dân phụ của chúng ta) vươn lên tới tận đỉnh cao. Nên nhớ rằng con thuộc về Giống dân thứ Năm. Thế nhưng con chẳng qua chỉ là một giống dân phụ người Tây phương. Mặc dù con có cố gắng thì điều mà con gọi là nền văn minh chỉ bị hạn chế vào giống dân phụ Tây phương và những nhánh nhóc của nó ở Châu Mỹ. Khi tỏa ra vòng quanh, ánh sáng gây lừa gạt của nó dường như chiếu tia xa hơn mức nó thật sự đạt được. Ở Trung hoa không có "sự hồi hã" đó, còn ở Nhật bản thì con chỉ phác họa một bức biếm họa.

Một người nghiên cứu Huyền bí học không được nói tới "tình trạng ngưng trệ" của những người thuộc Cuộc tuần hoàn thứ Tư, vì lịch sử hầu như chẳng biết gì về tình trạng đó "mãi cho tới khi bắt đầu sự tiến hóa hiện nay" của các quốc gia khác, ngoại trừ các nước Tây phương. Chẳng hạn như con biết gì về châu Mỹ trước khi người Tây ban nha xâm lăng xứ sở đó? Ít hơn hai thế kỷ trước khi người Cortez tới, có một "sự hồi hã" hướng về tiến bộ cũng lớn lao như thế trong số các *giống dân phụ* ở Peru và Mehico chẳng khác nào hiện nay ở Châu Âu và Mỹ quốc. Các giống dân phụ của chúng chấm dứt hầu như bị tiêu diệt hoàn toàn do những nguyên nhân tự mình gây ra; giống dân phụ của con vào lúc cuối chu kỳ của nó rồi ra cũng sẽ như thế. Chúng ta chỉ có thể nói tới tình trạng ngưng trệ mà theo đúng luật phát triển, tăng trưởng, trưởng thành và suy thoái thì mọi giống dân chính và

giống dân phụ đều sa vào đó trong những thời kỳ chuyển tiếp. Lịch sử Thế giới của con đã từng làm quen với những thời kỳ chuyển tiếp này trong khi nó vẫn còn dốt đặc cán mai về tình hình ngay cả ở Ấn Độ trước đây chừng 10 thế kỷ. Các giống dân phụ của con giờ đây đang tiến về đỉnh cao các chu kỳ của riêng mình và lịch sử đó không xoay ngược trở lại hơn mức thời kỳ suy thoái của một vài giống dân phụ khác mà hầu hết các giống dân này đều thuộc về Giống dân thứ Tư trước đó. Và đâu là địa hạt và thời kỳ mà tầm nhìn *thế giới* bao trùm được? Cùng lắm thì chỉ được một chục thế kỷ nhỏ nhoi, quả thật là một chân trời eo hẹp. Vượt quá mọi mức đó thì chỉ là bóng tối mờ mịt, chẳng có gì ngoại trừ giả thuyết.

Hỏi: *Thế mà liệu đã có một thời kỳ nào trước kia khi những người thuộc Cuộc tuần hoàn thứ Tư ở trên trái đất mà lại có những nền văn minh cũng vĩ đại như nền văn minh của chúng ta liên quan tới sự phát triển tri thức vốn đã trải qua rất ráo?*

Đáp: Chắc chắn là phải có. Sử liệu của người Ai Cập và giống dân Aryan, nhất là các bảng Hoàng đạo của chúng ta cung cấp mọi bằng chứng về điều này bổ sung thêm cho tri thức *nội môn* của chúng ta. Văn minh là sự thừa kế và di sản được trao truyền từ giống dân này sang giống dân khác theo con đường các chu kỳ thăng lên và giáng xuống. Trong đám thiểu số của một giống dân phụ thì nó được bảo tồn bởi bậc tiền bối vốn đã biến mất, đã bị tiêu diệt từ từ, khi vị tiền bối đó đã đến tuổi rồi. Trước tiên là hầu hết mọi người thuộc giống dân đó đều đã phá tán và không biết quản trị tài sản của mình, hoặc bỏ mặc nó không ngó ngàng gì tới những thứ ở trong ruộng của tổ phụ. Họ khinh bỉ vứt bỏ lời khuyên của bậc trưởng thượng và giống như đứa con nít thích chơi rong ngoài đường hơn là đi học và bỏ mặc cho hầu hết những tài nguyên chưa ai rớ tới được tàng trữ trong những sử liệu thời quá khứ. Vậy là trong thời kỳ chuyển tiếp *của con*, tức thời Trung cổ, Âu châu đã bác bỏ chứng cứ của cổ nhân, gọi các bậc hiền triết như Herodotus và những học giả khác người Hi Lạp là "cha đẻ của những lời nói dối" cho tới khi Âu châu biết nhiều hơn và thay đổi cách gọi này thành ra là "cha đẻ của lịch sử". Thay vì lơ là thì bây giờ con lại tích lũy và thêm vào tài nguyên của mình; cũng như mọi giống dân khác, con cũng có những lúc thăng trầm, những thời kỳ vinh và nhục, những lúc tối đen như đêm 30 và giờ đây con đang đạt tới lúc chính ngọ xán lạn. Vốn là đứa con trẻ nhất trong gia đình Giống dân thứ Năm, trong một thời gian dài con đã là cô gái không được yêu thương và bị hắt hủi, cô Tấm trong nhà con. Và giờ đây không biết bao nhiêu bà chị của con đã chết đi cùng với những bà chị khác vẫn còn đang hấp hối trong khi một vài bà già vẫn còn sống sót; giờ đây khi họ ở tuổi ấu thơ lần thứ nhì chỉ chờ đợi đăng Cửu thế, tức Giống dân thứ Sáu tiến lên một cuộc sống mới và khởi đầu trở lại với những kẻ xa lạ đạt tới con đường của một chu kỳ mới thì cái cô Tấm Tây phương đó đột nhiên trở mã thành ra một công chúa kiêu kỳ và giàu sang, *vẻ đẹp* mà tất cả chúng ta đều trông thấy và ngưỡng mộ thì cô biết làm sao bây giờ? Vì không được tử tế bằng cô Công chúa trong chuyện thần tiên, cho nên thay vì hiển mình cho những bà chị già nua hơn và bị bạc đãi hơn. Thật vậy, bà già nhất hiện nay, vì bà đã gần được một triệu tuổi và là bà già duy nhất chưa bao giờ đối xử với cô không tử tế, mặc dù cô có thể lơ bà ta luôn – Ta nhắc lại, thay vì tặng cho bà nụ hôn hòa bình thì cô lại áp dụng cho bà cái *luật báo phục* với sự trả thù chẳng làm cho nhan sắc tự nhiên của cô đẹp thêm lên. Bạn và huynh đệ thân mến, đây không phải là một ẩn dụ dài dòng văn tự mà là lịch sử.

Hỏi: *Ngay cả Giống dân thứ Năm (giống dân của chúng ta) thuộc Cuộc tuần hoàn thứ Tư cũng bắt đầu ở Châu Á cách đây tới một triệu năm, thế còn 998.000 năm trước 2.000 năm vừa qua thì sao? Trong thời kỳ đó liệu có nền văn minh nào vĩ đại hơn nền văn minh của chính chúng ta đã thịnh rồi suy chăng?*

Đáp: Có chứ, Giống dân thứ Năm của chúng ta đã bắt đầu ở Châu Á cách đây một triệu năm. “Thế còn 998.000 năm trước 2.000 năm vừa qua thì sao?” Đây là một câu hỏi thích đáng, hơn nữa lại được nêu ra theo một tinh thần hoàn toàn Ki Tô giáo vốn chối bỏ việc tin tưởng rằng bất kỳ điều tốt nào bao giờ cũng có thể xuất phát từ bất cứ nơi đâu *trước khi* có Nazareth. Thế còn sự việc ra sao? Được thôi, nó cũng diễn ra suôn sẻ giống như hiện nay – Xin lỗi ông Grant Allen vì ông đã đặt tổ phụ sơ khai của chúng ta là con người “ăn lông ở lỗ”, thuộc vào thời kỳ đầu của Hạ tầng Đệ tam kỷ! Vậy đó, ta thấy các tác giả khoa học của con đã liêu lĩnh đeo bám giả thuyết của mình một cách không biết sợ là gì. Quả thật tội nghiệp xiết bao khi thấy một ngày nào đó con ngựa hung hăng của họ sẽ đá bể đầu họ; đây là một điều gì đó dành sẵn cho họ không thể tránh được. Vào thời Hạ tầng Đệ tam kỷ - ngay cả ở “thời sơ khai nhất” – chu kỳ lớn của Giống dân thứ Tư tức người Atlante đã đạt tới đỉnh điểm cao nhất và lục địa lớn tức cha đẻ của hầu như mọi lục địa hiện nay đều có dấu hiệu đầu tiên sẽ bị chìm, một quá trình xảy ra với nó cách đây 11.446 năm [nghĩa là năm 9.564 trước Công nguyên, vì câu trả lời được đưa ra năm 1882, sau Công nguyên] khi hòn đảo cuối cùng của nó (dịch theo tiếng thổ ngữ thì ta có thể dịch nó một cách thuận tiện là *Poseidonis*) bị chìm xuống do sụp đổ. Nhân tiện xin nói bất cứ ai viết bài điểm sách quyển *Atlantis* của Donnelly đều chí lý. Người ta không còn có thể lẫn lộn châu Lemuria với châu Atlantis, cũng như không thể lẫn lộn Châu Âu với Châu Mỹ. Cả hai đều đã bị chìm và đạt đỉnh cao của nền văn minh cao siêu cùng với “Chư Thần linh”; thế nhưng giữa hai thảm họa này có một thời kỳ ngắn chừng 700.000 năm trôi qua, châu Lemuria thịnh vượng rồi kết thúc đời sinh hoạt của mình đúng vào khoảng thời kỳ phù du này trước sơ kỳ của Hạ tầng Đệ tam kỷ vì Giống dân của nó là Giống dân thứ Ba. Con hãy xem di tích của cái quốc gia đã có thời vĩ đại đó nơi một số những thổ dân đầu đẹp ở Châu Úc! Không kém phần đúng hơn là bài điểm báo bác bỏ toan tính tử tế của tác giả khi xếp Ấn Độ và Ai Cập vào dạng tàn dư của châu Atlants. Chắc chắn là các nhà địa chất của con rất bác học, nhưng tại sao lại không nhớ rằng bên dưới những lục địa mà họ thám hiểm và thăm dò giữa lòng những lục địa đó họ đã khám phá ra “Hạ tầng Đệ tam kỷ” và bắt buộc nó phải thổ lộ bí mật của mình thì ẩn sâu nơi cái đáy đại dương thăm thẳm hoặc đúng hơn là chưa ai thăm dò, có thể có những lục địa khác già nua hơn mà địa tầng chưa bao giờ được thăm dò bằng địa chất và một ngày kia chúng có thể làm đảo lộn hoàn toàn toàn các thuyết hiện nay, như vậy là minh họa cho tính đơn giản và cao siêu của sự thật liên quan tới việc “tổng quát hóa” suy diễn đối lập với những sự đoán mò theo mộng tưởng của họ. Tại sao lại không thừa nhận – quả thật không ai trong số họ đã từng nghĩ tới – rằng giống như châu Lemuria và châu Atlantis, các lục địa hiện nay của ta *đã nhiều lần* bị đắm chìm rồi và có thời gian xuất hiện trở lại để dung chứa các nhóm người mới và các nền văn minh mới; điều đó xảy ra lúc có sự xáo trộn địa chất lớn đầu tiên vào cuộc đại thảm họa sắp tới, trong hàng loạt các đại thảm họa theo chu kỳ vốn xảy ra từ đầu đến cuối mỗi Cuộc tuần hoàn; các lục địa đã được mỗ xác của chúng ta [Đây là một từ trong bản thảo nhưng rõ rệt là đã được sao chép sai từ Bức thư nguyên văn] sẽ chìm xuống, còn châu Lemuria và châu Atlantis sẽ lại nổi lên. Con hãy nghĩ tới các nhà địa chất học tương lai thuộc các Giống dân thứ Sáu và thứ Bảy. Hãy tưởng tượng họ đào sâu vào ruột của điều vốn là Tích Lan và Xiêm La, tìm thấy dụng cụ của người Veddahs hoặc của tổ tiên xa xăm của người Pahari văn minh – mọi đối tượng thuộc bộ phận văn minh của loài người vốn ở nơi những vùng này đã bị nghiền nát ra thành tro bụi do những khối lớn các tảng băng hà du hành trong thời kỳ băng hà sắp tới – hãy tưởng tượng y chỉ tìm thấy những dụng cụ thô sơ mà giờ đây ta thấy trong đám các bộ lạc dã man; ngay tức khắc y tuyên bố rằng trong thời kỳ đó con người sơ khai leo lên và ngủ trên cây, hút tủy ra khỏi xương thú vật sau khi đã đập vỡ xương (người văn minh Âu châu cũng như người Veddahs đều thường làm như vậy), vì thế

cho nên y đi tới kết luận rằng vào năm 1882 sau Công nguyên, loài người bao gồm những “con thú giống người”, mặt sắt đen xì, râu quai nón, “hàm nhô ra, răng nanh lớn và nhọn”. Thật vậy, một ông Grant Allen thuộc Giống dân thứ Sáu có thể không xa sự thật bao nhiêu, phỏng đoán rằng trong thời kỳ Xiêm La “những chiếc răng này được đám đàn ông sử dụng để đánh nhau” – để tranh giành những người đàn bà có chồng đi xa, nhưng thế thì ẩn dụ đó chẳng dính dáng gì tới nhân loại học và địa chất học. Khoa học của con là như thế đấy.

Trở lại vấn đề của con. Dĩ nhiên Giống dân thứ Tư có thời kỳ văn minh cao tột nhất. Các nền văn minh Hi Lạp, La Mã và ngay cả Ai Cập nữa cũng chẳng ăn nhằm gì so với những nền văn minh bắt đầu với Giống dân thứ Ba. Những người thuộc Giống dân thứ Hai *không phải* là người dã man, nhưng ta không thể gọi họ là người văn minh. Và giờ đây khi một lần nữa ta đọc những bức thư đầu tiên của mình về các Giống dân (một vấn đề mà Chơn sư M. đề cập tới lần đầu tiên) xin con đừng buộc tội Chơn sư M. hay chính ta là có một sự mâu thuẫn mới nào đó. Con hãy đọc lại nó thì mới thấy rằng nó hoàn toàn bỏ qua vấn đề các nền văn minh và chỉ đề cập tới những tàn tích đã thoái hóa của các Giống dân thứ Tư và thứ Ba, và cung cấp cho con sự bổ chứng những kết luận mới nhất trong khoa học của chính con. Con đừng coi một *sự bất toàn* tất yếu như thế là chuyện tiền hậu bất nhất. Bây giờ con hỏi ta trực tiếp cho nên ta sẽ trả lời. Người Hi Lạp và La Mã là những giống dân phụ nhỏ, còn người Ai Cập là một phần trong dòng dõi của “giống dân Caucase” của chính chúng ta. Con hãy xem người dân Caucase và người dân Ấn Độ. Sau khi đã đạt tới nền văn minh cao nhất và hơn nữa nền học văn cao nhất thì cả hai đều suy vong với vai trò là một giống dân phụ riêng biệt, Ai Cập đã tuyệt chủng hoàn toàn (người Copts là một tàn tích lại), Ấn Độ là một trong những nhánh nhóc đầu tiên và hùng mạnh nhất của Mẫu chủng, bao gồm một số giống dân phụ mãi cho đến nay và phần đầu một lần nữa sẽ đạt được địa vị trong lịch sử vào một ngày nào đó. Lịch sử đó chỉ thoáng thấy một vài điều tàn mạn và mơ hồ về Ai Cập cách đây chừng 12.000 năm; khi đã đạt tới tột đỉnh của chu kỳ trước đó hàng ngàn năm, Ai Cập bắt đầu suy thoái. Lịch sử có hoặc *có thể* nào biết được Ấn Độ cách nay 5.000 năm hoặc Chaldea mà nó lẫn lộn một cách dễ thương với người Assyria khiến cho họ ba hồi là người Akkadia ba hồi là người Turania, và còn gì nữa đây? Thế là ta ắt bảo rằng lịch sử của con hoàn toàn chơi với. *Tạp chí Khoa học* từ chối không công nhận cho chúng ta có bất kỳ “tri thức cao siêu” nào. Người điểm sách có nói: “Giả sử rằng các bậc Huynh trưởng sẽ bảo „Hãy chia viễn vọng kính tới một vị trí nào đó trên bầu trời rồi bạn sẽ thấy một hành tinh mà bạn chưa biết hoặc hãy đào xuống đất v.v. . . và bạn sẽ thấy một khoáng chất” v.v. . .”. Quả thật là rất hay, và nếu giả sử được như thế thì kết quả sẽ ra sao nhỉ? Tại sao lại tố cáo là đạo văn vì mọi thứ thuộc loại đó, mọi cây cỏ và khoáng vật tồn tại trong không gian và trong lòng trái đất đều đã được biết và được ghi lại trong sách vở của chúng ta cách đây hàng ngàn năm; hơn nữa, nhiều giả thuyết thực sự đã được các khoa học gia rút rề đề xuất và thường xuyên bị đa số bác bỏ khi tiên kiến của họ chen vào. *Ý định* của con thật đáng khen, nhưng chẳng có điều chi mà ta có thể trả lời cho con lại đã từng được chúng ta chấp nhận. Bất cứ khi nào người ta phát hiện rằng “đúng thật là như thế” thì phát hiện đó sẽ được gán cho kẻ nào khẳng định được bằng chứng giống như trong trường hợp Copernicus và Galileo; Galileo chẳng qua chỉ lợi dụng bản thảo của Pythagoras.

Nhưng ta hãy trở lại những nền văn minh. Con có biết chẳng người Chaldea đã đạt tới tột đỉnh danh vọng huyền bí học trước cả thời kỳ mà con gọi là Thời đại Đồng Thau, các “con trai của Ad” và các “con của Sương mù Lửa” trước đó cả trăm thế kỷ thuộc Thời đại Sắt, vốn đã là một thời đại xa xưa so với điều mà giờ đây con gọi là Thời kỳ Hữu sử, có lẽ vì điều mà ta biết về nó nói chung không phải là lịch sử mà là hư cấu, thời kỳ hữu sử đó mới chỉ vừa bắt đầu?

Nhưng thế thì điều gì bảo đảm cho con có thể đưa ra cho thế giới chắc chắn là con đúng, theo đó “những nền văn minh vĩ đại hơn chúng ta đã thịnh vượng rồi bị tiêu diệt”? Một số nhà văn hiện đại cứ cho rằng có một nền văn minh đã tuyệt chủng tồn tại trước khi La Mã và Athens được dựng nên; nói như vậy chưa đủ. Chúng tôi khẳng định rằng một *loạt* các nền văn minh đã tồn tại *trước* cũng như sau Thời kỳ Băng hà, chúng tồn tại ở nhiều nơi trên quả Địa cầu, đạt tới đỉnh cao vinh quang rồi bị tiêu vong. Mọi dấu vết và ký ức về các nền văn minh Assyria và Phoenicia đã bị mất đi cho đến khi cách đây vài năm người ta mới bắt đầu phát hiện được. Và giờ đây chúng mở ra một trang sử mới, mặc dù cho đến nay không phải là một trang xa xưa nhất trong lịch sử loài người. Thế nhưng so với nền văn minh xa xưa nhất thì những nền văn minh đó đã xa xưa được bao nhiêu? Và thậm chí lịch sử cũng nghi ngại không chịu chấp nhận chúng.

Khảo cổ học đã chứng tỏ đúng mức rằng ký ức của con người ngược trở lại lịch sử nhiều hơn mức người ta sẵn lòng chấp nhận và sử liệu linh thiêng của các quốc gia đã một thời oanh liệt mà dám thừa kế bảo tồn được vẫn còn đáng tin cậy? Chúng ta nói tới những nền văn minh Thời kỳ tiền Băng hà và (chẳng những trong tâm trí kẻ bình dân và người phạm tục mà ngay cả theo ý kiến của nhà địa chất rất bác học) thì lời khẳng định này nghe ra là vô lý. Thế thì liệu con có thể nói gì về lời quả quyết của chúng ta theo đó người Trung Hoa – hiện nay ta đang nói tới người Trung Hoa lục địa chân chính chứ không phải giống người lai căng pha trộn giữa Giống dân thứ Tư với Giống dân thứ Năm giờ đây đang chiếm ngai vua – người dân bốn xứ thuộc về quốc tịch không lai tạp hoàn toàn thuộc nhánh cuối cùng và cao nhất của Giống dân thứ Tư, họ đã đạt tới nền văn minh cao nhất khi Giống dân thứ Năm vừa mới xuất hiện ở Châu Á, và nhánh nhóc đầu tiên còn là chuyện của tương lai? Điều đó xảy ra khi nào? Con thử tính xem. Con không thể nghĩ được rằng chúng ta (vốn rất có lợi thế ghê gớm trong việc chấp nhận giáo lý của mình) lại cố tình tiếp tục bịa ra các giống dân chính và giống dân phụ (theo ý kiến của ông Hume) nếu đây không phải là một vấn đề sự thật không chối cãi được. Quần đảo bên ngoài Tây bá lợi á mà Nordenskiöld ở trên tàu “Vega” đã phát hiện ra cho thấy có rải rác trên đó hóa thạch của loài ngựa, cừu, trâu, bò v.v. . . trong số những khúc xương khổng lồ của loài voi, khổng tượng, tê giác và những con quái vật khác, và thuộc thời kỳ mà theo khoa học của con thì con người còn chưa xuất hiện trên trần thế. Làm thế nào mà ta lại tìm thấy được những con ngựa và những con cừu đồng hành với những con khổng lồ “trước thời hồng thủy”? Trong nhà trường có dạy chúng ta rằng con ngựa hoàn toàn có một phát minh hiện đại của thiên nhiên và *chưa có người nào* đã từng thấy tổ tiên năm ngón của nó. Nhóm quần đảo Tây bá lợi á có thể cải chính cho cái thuyết dễ chịu đó. Cái vùng hiện nay bị kẹp trong vòng xiềng xích của mùa đông vĩnh cửu không có người ở - con người là con thú yếu ớt mảnh mai nhất – chẳng bao lâu sau người ta sẽ chứng tỏ được rằng nó chẳng có một khí hậu nhiệt đới – một điều gì đó mà khoa học của con có biết và không tranh cãi – mà đó còn là nơi chốn của một trong những nền văn minh xưa cũ nhất thuộc Giống dân thứ Tư mà di tích cao siêu nhất giờ đây ta thấy được nơi người Trung Hoa đã suy thoái, còn di tích thấp nhất bị pha trộn một cách tuyệt vọng (đối với nhà khoa học phạm phu) với tàn tích của Giống dân thứ Ba.

Trước đây, ta có dạy cho con biết rằng những người cao siêu nhất hiện nay trên thế giới (xét về mặt tâm linh) thuộc về giống dân phụ thứ nhất của Giống dân chính thứ Năm, và những người đó là giống dân Aryan thuộc Châu Á; còn giống dân cao siêu nhất (xét về trí phàm) là giống dân phụ cuối cùng thuộc Giống dân chính thứ Năm tức là chính các con, những người da trắng đi chinh phục thế giới. Đại đa số loài người thuộc giống dân phụ thứ bảy của Giống dân chính thứ Tư tức là những người Trung Hoa nêu trên cùng với hậu duệ và nhánh nhóc của chúng (người Mã Lai, Mông Cổ, Tây Tạng, đảo Java v.v. . .) cùng với tàn tích của những giống dân phụ khác thuộc Giống dân chính thứ Tư và giống dân phụ thứ

bảy của Giống dân chính thứ Ba. Tất cả những giống dân sa đọa và thoái hóa này đều là hậu duệ trực hệ của các quốc gia rất văn minh, tên tuổi và ký ức của chúng chẳng hề sống sót ngoại trừ trong những quyển sách như *Populvuh* và một vài tác phẩm khác mà khoa học chưa hề biết.

Hỏi: *Sự tồn tại của châu Atlantis thuộc về thời kỳ nào và phải chăng sự thay đổi đại thảm họa khiến cho nó bị tuyệt diệt xảy ra vào một vị trí đã qui định trong cơ tiến hóa của Cuộc tuần hoàn tương ứng với vị trí trong trọn cả cơ tiến hóa của Chu kỳ Thành trụ vốn xảy ra sự qui nguyên?*

Đáp: Vào Trung kỳ của Đệ tam kỷ mọi thứ đều xảy ra vào thời gian và vị trí đã qui định trong cơ tiến hóa của các Cuộc tuần hoàn; bằng không thì nhà thầu thị giới nhất cũng chẳng thể tính toán được ngày giờ chính xác và năm tháng khi những đại thảm họa lớn nhỏ như thế phải xảy ra. Một Chơn sư chỉ có thể tiên đoán một thời gian *gần đúng* thể mà hiện nay những biến cố gây ra những thay đổi lớn về mặt địa chất có thể tiên đoán một cách chắc chắn về mặt toán học cũng giống như các kỳ thiên thực và những chu kỳ xoay vòng khác trong không gian. Châu Atlantis (nhóm lục địa và quần đảo) bắt đầu chìm trong khoảng Trung kỳ Đệ tam kỷ cũng chắc chắn như giờ đây người ta quan sát các lục địa của con dần dần chìm xuống và nó đạt tới đỉnh đầu tiên nơi việc cuối cùng biến mất lục địa lớn nhất, một biến cố trùng hợp với việc dãy núi Alps được nâng lên và lần thứ nhì là sự chìm xuống của hòn đảo mỹ lệ cuối cùng mà Plato có nhắc tới. Tu sĩ Ai Cập Sais đã bảo tổ phụ của mình là Solon rằng Atlantis (nghĩa là hòn đảo lớn duy nhất còn lại) đã bị tiêu vong 9.000 năm trước thời của ông. Đây không phải là một ngày tháng hoang tưởng vì họ đã giữ kỷ sử liệu của mình trong hàng thiên niên kỷ. Nhưng thế rồi như ta có nói, họ chỉ nhắc tới "Poseidonis" và không tiết lộ niên đại bí mật của mình ngay cả cho nhà lập pháp vĩ đại người Hi Lạp. Vì không có lý do địa chất nào để nghi ngờ, mà ngược lại có cả đồng bằng chứng để chấp nhận truyền thuyết, cho nên khoa học cuối cùng đã chấp nhận sự tồn tại của lục địa lớn và quần đảo đó như vậy minh chứng cho sự của một "chuyện hoang đường" khác nữa. Theo như con biết, giờ đây khoa học dạy rằng châu Atlantis hoặc các di tích của nó lần nữa cho tới mãi thời sau Đệ tam kỷ, việc nó cuối cùng chìm xuống xảy ra trong thời Cổ sinh của lịch sử Mỹ! Được thôi, sự thật phải cảm thấy biết ơn ngay cả cho những ưu ái nhỏ nhất đó vì trước kia không có bất kỳ ưu ái nào trong biết bao nhiêu thế kỷ. Việc thám hiểm ở sâu dưới biển, nhất là của tàu *Challenger* đã xác nhận trọn vẹn tường trình của địa chất học và cổ sinh vật học. Biến cố lớn là sự chiến thắng của các "Con Sương mù Lửa" (cư dân ở Shamballa khi đó còn là một hòn đảo nơi biển Trung Á) đối với pháp sư ích kỷ (nếu không phải là hoàn toàn độc ác) ở Poseidonis diễn ra chỉ mới cách đây 11.446 năm. Về vấn đề này con hãy đọc truyền thuyết bất toàn và bị che giấu một phần trong bộ *Nữ thần Isis*, quyển I, trang 558-559 và một điều gì đó vẫn còn rành rành hơn nữa với con. Ta thấy rằng sự bổ chứng cho truyền thuyết và lịch sử mà Donnelly đưa ra cơ bản là đúng, nhưng con sẽ tìm thấy mọi điều đó và nhiều điều hơn nữa trong bộ *Nữ thần Isis*.

Hỏi: *Con thấy câu hỏi thông dụng nhất về triết lý huyền bí thường được thắc mắc bởi những người rất thông minh mới bắt đầu tìm hiểu như sau: "Liệu triết lý huyền bí có giải thích được nguồn gốc của điều ác hay chẳng? Đây là một điều mà thầy đã chính thức hứa hẹn là sẽ bàn tới và chẳng bao lâu nữa ta nên bỏ công ra xem xét nó."*

Đáp: Chắc chắn vậy và ta đã "đề cập" tới đề tài này từ lâu rồi. Kỳ lạ thay, ta thấy có một tác giả Âu châu, nhà duy vật vĩ đại nhất thời đó là Nam tước Holbach có quan điểm hoàn toàn trùng hợp với quan điểm của triết lý chúng ta. Khi đọc *Lược khảo về thiên nhiên* của ông, ta có thể tưởng tượng rằng mình đang có thánh thư *Kiu-ti* trước mặt mình. Trong

Tạp chí *Nhà Thông Thiên Học* sắp tới con sẽ tìm thấy một hai tài liệu đính kèm theo bản dịch của ông Hume về *Lời nói đầu* của Eliphas Levi [Tạp chí *Nhà Thông Thiên Học* số tháng 11 năm 1882, xem Phụ lục D] liên quan tới lục địa đã bị thất tung. Thế mà vì ta quyết tâm biến những câu trả lời này thành một quyển sách và vác thập tự giá với lòng quả cảm của đấng Ki Tô, cho nên có lẽ sau khi đã đọc hết rồi, con sẽ không thắc mắc gì nữa trong thời gian sắp tới. Nhưng liệu ta có thể nói thêm điều gì cho điều đã nói rồi? Ta không thể cung cấp cho con thông tin thuần túy khoa học vì chúng ta chưa bao giờ hoàn toàn đồng ý với những kết luận của phương Tây, còn kết luận của chúng ta lại bị bác bỏ là không khoa học. Thế nhưng cả địa chất học lẫn cổ sinh vật học đều chứng nhận cho nhiều điều mà chúng ta phải nói. Dĩ nhiên khoa học của con là đúng về nhiều điều tổng quát, nhưng các tiên đề của nó lại sai hoặc dù sao đi nữa thì cũng rất thiếu sót. Chẳng hạn như nó đúng khi bảo rằng trong lúc Châu Mỹ mới đang được tạo lập thì châu Atlantis thời xưa lại chìm xuống và dần dần biến mất; nhưng nó không đúng khi đưa ra những thời kỳ ấn định cũng như tính toán việc kéo dài sự chìm xuống đó. Số phận tương lai của quần đảo Anh của con cũng là chìm xuống, Anh quốc đứng đầu trong danh sách các nạn nhân phải bị hủy diệt bằng lửa (núi lửa dưới đại dương) và nước. Nước Pháp và các xứ khác sẽ nối đuôi nó. Khi chúng xuất hiện trở lại, giống dân phụ thứ bảy cuối cùng của Giống dân Chính thứ Sáu thuộc nhân loại hiện nay sẽ thịnh vượng trên châu Lemuria và châu Atlantis, cả hai sẽ xuất hiện trở lại (sự tái xuất hiện của chúng nối tiếp ngay sau khi các hòn đảo và lục địa hiện nay đã biến mất) và lúc bấy giờ trên địa cầu sẽ có rất ít biển và *vùng nước lớn*; nước cũng như đất liền xuất hiện rồi biến mất và dịch chuyển theo chu kỳ lần lượt của mỗi thứ.

E sợ trước viễn ảnh lại bị tố cáo là “mâu thuẫn” do một phát biểu bất toàn nào đó trong tương lai, cho nên tốt hơn ta nên giải thích ta ngụ ý gì qua điều nói trên. Việc gần tới mỗi kỳ “qui nguyên” mới luôn luôn được báo điềm bởi những đại thảm họa về lửa hoặc nước. Nhưng ngoài điều này ra, mọi “vành” hoặc mọi Căn chủng có thể nói là bị cắt làm đôi bởi nước hoặc lửa. Thế là sau khi đã đạt tới tột đỉnh phát triển và vinh quang thì Giống dân thứ Tư Atlante bèn bị *nước* hủy diệt; giờ đây con chỉ thấy tàn tích đã sa đọa thoái hóa của chúng, tuy nhiên mỗi giống dân phụ - thật vậy mỗi giống dân đó - đều có những ngày vàng son oanh liệt và tương đối vĩ đại. Họ bây giờ ra sao thì một ngày kia con cũng sẽ như thế, luật chu kỳ là luật duy nhất bất di bất dịch.

Khi Giống dân thứ Năm của con đạt tới tột đỉnh trí phàm và phát triển được nền văn minh cao nhất (nên nhớ sự khác nhau giữa các nền văn minh *vật chất* và *tâm linh*), không thể đi cao hơn trong chu kỳ của riêng mình thì sự tiến bộ của nó hướng về điều ác *tuyệt đối* sẽ bị chặn lại (cũng giống như các tiền bối của nó người Lemuria và người Atlante thuộc Giống dân thứ Ba và thứ Tư đã bị chặn đường tiến hóa hướng về cũng điều đó) bởi một trong những “thay đổi đại thảm họa” như thế, nền văn minh vĩ đại của nó bị hủy diệt và mọi giống dân phụ của giống dân đó tỏ ra sẽ sa sút qua những chu kỳ riêng sau một thời kỳ ngắn ngủi vinh quang đầy học thức. Con hãy xem tàn tích của giống người Atlante, người Cổ Hi Lạp và La Mã [“Người thổ dân” Hi Lạp và người La Mã thuộc Etruria] (giống người hiện đại đều thuộc về Giống dân thứ Năm). Con hãy xem thời kỳ lừng lẫy và vinh quang của họ vĩ đại nhưng ngắn ngủi và phù du xiết bao! Đó là vì họ chẳng qua chỉ là giống dân phụ của bảy nhánh nhóc thuộc Giống dân Chính.

Có một Định luật thống trị không cho phép Mẫu Chủng (chứ đừng nói chi chủng, phân chủng) xâm phạm tới đặc quyền của Giống dân chính hoặc giống dân phụ nối tiếp mình chứ đừng nói chi tới việc xâm phạm tri thức và quyền năng của giống dân kế tiếp.